

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14Csp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121416333
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Krčmáriková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:6121416333.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Simonou Krčmárikovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: G. M., nar. 13. 10. XXXX, bytom S. R., A. XXXX/XX, o zaplatenie 479,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 479,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 479,10 eura od 15. 12. 2020, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho súdu, dňa 30. 06. 2021 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 479,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 479,10 eura od 15. 12. 2020 do zaplatenia. Zároveň sa domáhal aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“) z 14. 12. 2020 medzi postupcom Slovenská Sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením (čo i len časti) svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou 12. 02. 2002 a 21. 05. 2004 Zmluvu č. 231795744 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, preto postupca podaním z 14. 01. 2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť

povoleného prečerpania, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do uplynutia výpovednej doby uvedenej v podaní.

4. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1 013,34 eura, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 479,10 eura, z riadneho úroku vo výške 265,03 eura, z úroku z omeškania vo výške 97,31 eura a z poplatkov vo výške 171,90 eura v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

5. Žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonala žiadnu úhradu. Dodal, že žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 479,10 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 479,10 eura. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 534,24 eura, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 265,03 eura, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 97,31 eura a z neuhradených poplatkov vo výške 171,90 eura si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si okrem istiny uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, počnúc dňom 15. 12. 2020, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

6. K žalobe žalobca priložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE z 14. 12. 2020; Splnomocnenie EOS KSI Slovensko, s.r.o. na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. 09. 2020; Prílohu č. 3 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE z 14. 12. 2020; Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok Slovenská sporiteľňa, a. s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o.; Zmluvu o účte č. 0231795744/0900 z 12. 02. 2002; Dodatok č. 1 k Zmluve o bežnom účte č. 0231795744/0900 z 19. 05. 2004; Zmluvu o kontokorentnom úvere z 21. 05. 2004; Odstúpenie od zmluvy Slovenskou sporiteľňou, a. s., z 25. 01. 2020; Výpoveď zmluvy zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s., z 14. 01. 2020; Všeobecné obchodné podmienky, Výzvu Slovenskej sporiteľne, a. s., z 10. 09. 2020 na úhradu dlžnej sumy; Sadzobník poplatkov; Oznámenie o postúpení pohľadávky z 22. 12. 2020 a Pokus o zmier z 21. 05. 2021.

7. Okresný súd Banská Bystrica, pracovisko upomínacieho súdu, rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 10Up/705/2021 z 27. júla 2021, ktorým žalobe žalobcu vyhovel a žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 479,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 479,10 eura od 15. 12. 2020 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 175,14 eura do rúk splnomocneného právneho zástupcu v konaní. Platobný rozkaz bol doručený žalobcovi 04. 08. 2021. Žalovanej sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Vzhľadom k uvedenému sa platobný rozkaz s poukazom na § 10 ods. 1 a 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov zrušil a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra ako súdu príslušnému na prejednanie podľa Civilného sporového poriadku.

8. Okresný súd Nitra výzvou z 17. 01. 2022 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby z dôvodu, že žalovaná nebola o postúpení pohľadávky preukázateľne informovaná v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd uviedol, že k žalobe boli pripojené podania označené ako pokus o zmier, výpoveď zmluvy, odstúpenie od zmluvy a oznámenie o postúpení pohľadávky, ale nebolo preukázané, že sa mali možnosť do dispozičnej sféry žalovanej, v dôsledku čoho Zmluvy o postúpení pohľadávok nie je platná a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie pohľadávky.

9. Na výzvu súdu žalobca reagoval podaním doručeným súdu 31. 03. 2022, v ktorom úvodom poukázal na § 150 a § 152 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s tým, že pokiaľ skutkové tvrdenia neboli protistranou popreté, je podľa názoru žalobcu potrebné ich považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenia, na základe čoho je v konaní potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalovanej boli predkladané dokumenty zaslané pôvodným veriteľom na poslednú známu adresu žalovanej. Na základe uvedeného je teda preukázané, že predmetné listiny zaslané žalovanej sa aj dostali do dispozičnej sféry žalovanej.

10. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/40/2020 z 21. októbra 2020, z ktorého vyplýva, že § 151 ods. 1 CSP pritom výslovne ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Toto ustanovenie pritom platí aj v prípade sporov s ochranou slabšej strany, teda v prípade spotrebiteľských sporov. Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Spotrebiteľ rovnako ako každá iná sporová strana je oprávnený rozhodovať o výbere prostriedkov procesnej obrany sám. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Takýto postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní, ktorý je upravený aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ustanovenie § 290 a nasl. CSP, ktoré modifikujú bežný sporový proces v prípade spotrebiteľských sporov obsahujú dostatočné množstvo nástrojov procesne chrániacich spotrebiteľa.

11. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22. októbra 2020, z ktorého vyplýva, že v sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán; nesporné skutkové tvrdenia strán si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. V spotrebiteľskom spore nedáva priestor na dokazovanie nesporných skutkových tvrdení ani § 295 CSP; v prípade nesporných skutkových tvrdení strán nie je dokazovanie pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné, stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami, ustanovenie § 295 CSP nevylučuje a nenahrádza povinnosť spotrebiteľa v spotrebiteľskom spore pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu; súd nemôže (iba s poukazom na § 295 CSP) ani v spotrebiteľskom spore vykonávať dokazovanie ohľadne tvrdení, ktoré spotrebiteľ v spore nepredniesol.

12. Do pozornosti súdu dal aj uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/124/2018 z 4. decembra 2018, v ktorom súd uviedol, že jedným z dôvodov zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo nepreukázanie zo strany žalobcu, že zaslal žalovaným písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona bankách, čo znamená, že neboli splnené podmienky platného postúpenia žalovanej pohľadávky a žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba spolu s prílohami, výzvou na vyjadrenie k žalobe a procesným poučením bola žalovanej 1/ doručená 19. 07.2017 a žalovanému 2/ doručená 28. 07. 2017, avšak žalovaní sa k žalobe vôbec nevyjadrili, t. j. nevyjadrili sa k jednotlivým skutkovým tvrdeniam uvedeným v tejto žalobe, ani neoznačili žiadne dôkazy, ktoré navrhujú v konaní vykonať vo vzťahu k prípadným svojim tvrdeniam. Uvedená otázka doručenia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je klient v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní, je otázkou skutkovou a odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie v konaní pri posúdení existencie písomnej výzvy a jej doručenia bol povinný v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzať z nesporných skutkových tvrdení, t. j. z tvrdení strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaní) výslovne nepoprelí (preto sa považujú za nesporné). V tejto súvislosti treba poukázať opakovane na skutočnosť, že žalovaní existenciu a doručenie písomnej výzvy nepoprelí. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovanými, tieto sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní. Keďže súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, je nepochybne jeho postup nepredvídateľný a prekvapivý, čo je v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý súdny proces.

13. S poukazom na uvedené má za to, že nie je pochybnosť o tom, že pôvodný veriteľ si splnil všetky povinnosti pre platné postúpenie pohľadávky a zároveň pripojil Elektronický podací hárok č. EPH222907968 z 22. 12. 2020 spolu s Oznámením postúpení pohľadávky z 22. 12. 2020; výpoveď zo zmluvy z 14. 01. 2019 spolu s fotokópiou obálky vrátenej s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote a Odstúpenie od zmluvy z 25. 01. 2020 spolu s fotokópiou obálky vrátenej s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

14. Okresný súd Nitra doručoval žalovanej žalobu podľa § 116 ods. 2 CSP s tým, že žalovanej bola žaloba doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, pretože sa jej nepodarilo doručiť žalobu na adresu trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov a vykonaním všetkých potrebných úkonov na zistenie jej skutočného pobytu sa nepodarilo zistiť žiadna iná adresa. Žalovaná sa k takto doručenej žalobe nevyjadrila.

15. Súd spor rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, pretože dospel k záveru, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, hodnota sporu bez príslušenstva neprevýšila 1 000 eur a žalovaná sa k žalobe nevyjadřila, preto skutkové tvrdenia žalobcu neboli sporné.

16. Za účelom zistenia skutkového stavu súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými do súdneho spisu v písomnej fáze konania, a to najmä Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE z 14. 12. 2020; Splnomocnením EOS KSI Slovensko, s.r.o. na uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávok z 30. 09. 2020; Prílohou č. 3 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE z 14. 12. 2020; Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok Slovenská sporiteľňa, a. s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o.; Zmluvou o účte č. 0231795744/0900 z 12. 02. 2002; Dodatkom č. 1 k Zmluve o bežnom účte č. 0231795744/0900 z 19. 05. 2004; Zmluvou o kontokorentnom úvere z 21. 05. 2004; Odstúpením od zmluvy Slovenskou sporiteľňou, a. s., z 25. 01. 2020; Výpoveďou zmluvy zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s., z 14. 01. 2020; Všeobecnými obchodnými podmienkami, Výzvou Slovenskej sporiteľne, a. s., z 10. 09. 2020 na úhradu dlžnej sumy; Sadzobníkom poplatkov; Oznámením o postúpení pohľadávky z 22. 12. 2020; Pokusom o zmier z 21. 05. 2021; Elektronickým podacím hárkom č. EPH222907968 z 22. 12. 2020; fotokópiou obálky vrátenej dňa 05. 02. 2019 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote a s fotokópiou obálky vrátenej dňa 18. 02. 2020 s poznámkou zásielka neprevzatá v odbernej lehote.

17. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalovaná uzavreli Zmluvu o účte č. 0231795744/0900 dňa 12. 02. 2022 v spojení s Dodatkom č. 1 k Zmluve o bežnom účte č. 0231795744/0900 z 19. 05. 2004. Slovenská sporiteľňa, a. s., ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 21. 04. 2004 uzatvorili zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej výšku úverového rámca 16 000 Sk. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba premenlivá, s výškou 10,85 % p. a. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20. 05. 2005. V článku II. bod 4 bolo dohodnuté, že dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky podľa Sadzobníka a náklady veriteľa spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. V zmluve si právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodli splatnosť úrokov ročne k 31. 12. kalendárneho roka, úrok z omeškania vo výške 26,40 %, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise tejto zmluvy, úrok z prečerpania vo výške 26,40 % a poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca/mesačne. V čl. III. bod 1 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámi veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. V čl. III. bod 3 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je oprávnený písomne vypovedať zmluvu, pričom výpoveď nadobúda účinky uplynutím 15. dňa od jej doručenia. Ak dlžník v tejto lehote nevyrovná všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy, účinnosť výpovede nastáva až ich úplným vyrovnaním. V čl. III. bod 4 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpal úver v priebehu 6 po sebe nasledujúcich mesiacov. Výpoveď je účinná dňom jej doručenia klientovi.

18. Banka podaním označeným ako Výpoveď zo zmluvy z 14. 01. 2019 nielenže vypovedala Zmluvu o kontokorentnom úvere, ale vyhlásila aj mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania/kontokorentného úveru, pričom uviedla, že pohľadávka ku dňu vyhotovenia výpovede predstavuje výšku 439,50 eura (bez úrokov). Banka zároveň žalovanú vyzvala, aby pohľadávku banky uhradila do uplynutia výpovednej doby, teda do dvoch mesiacov s tým, že výpovedná doba začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Žalovaná výpoveď neprevzala a zásielka sa vrátila banke s poznámkou neprevzatá v odbernej lehote 05. 02. 2019. Na úhradu dlžnej istiny vyzvala banka žalovanú aj podaním označeným ako Odstúpenie od zmluvy z 25. 01. 2020, v ktorom opätovne vyzvala žalovanú, aby uhradila dlžnú čiastku vo výške 980,37 eura do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia. Následne výzvou z 10. 09. 2020 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1 002,39 eura, pričom výzvu si žalovaná neprevzala v odbernej lehote a zásielka sa vrátila žalobcovi 18. 02. 2020. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 14. 12. 2020 postúpila banka svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške 1 013,34 eura na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené podaním z 22. 12. 2020, ktoré bolo žalovanej doručované dňa 22. 12. 2020 na adresu Veľké Zálužie, Piesková 1026. Pokusom o zmier z 21. 05. 2021 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 1 194,61 eura. Z Prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že kontokorentný úver bol zosplatený k 25. 01. 2020. Istina ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1 013,34 eura, pričom istina bola vo výške 479,10 eura, riadny úrok vo výške 265,03 eura, úrok

z omeškania vo výške 97,31 eura a poplatky vo výške 171,90 eura. Z uvedenej prílohy vyplýva aj to, že žalovaná uskutočnila poslednú úhradu 13. 09. 2019 vo výške 24,34 eura a k uvedenému dňu je v omeškani 1 500 dní.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. Slovenskej obchodnej inšpekcie v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

21. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa na účely tohto zákona rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 2 písm. e/ ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

23. Podľa § 3 ods. 1 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

24. Podľa § 3 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o kontokorentnom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

30. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

31. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Úvodom súd poznamenáva, že sa zaoberal skutočnosťou, či ide v predmetnej veci o spotrebiteľský právny vzťah na základe spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom z

listinných dôkazov doručených súdu žalobcom má súd nepochybne za preukázané, že právny vzťah medzi stranami sporu, založený Zmluvou o kontokorentnom úvere uzavretou podľa § 497 Obchodného zákonníka je spotrebiteľským vzťahom, keďže právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) vstupoval do zmluvného vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, resp. podnikania, a teda vystupuje ako dodávateľ/veriteľ a na druhej strane žalovaná nevstupovala do zmluvného vzťahu v rámci predmetu podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, a teda konala ako spotrebiteľ, v dôsledku čoho je potrebné na posúdenie predmetného zmluvného vzťahu aplikovať ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere.

33. Z vykonaného dokazovania má súd nesporne za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkovo právny vzťah, a to na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 0231795744/1/1 z 21. 05. 2004, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky banky. Slovenská sporiteľňa a. s., ktorá je bankou, ako veriteľ, a žalovaná, ako dlžník, uzatvorili dňa 21. 05. 2004 písomnú Zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej kontokorentný úver s výškou úverového rámca 16 000 Sk (531,10 eura) a záväzok žalovanej vrátiť veriteľovi tento úver s premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne s tým, že zmena úrokovej sadzby sa riadi Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa účinnými od 01. 08. 2002. Dojednaný bol poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca/mesačne a úrok z prečerpania vo výške 26,40 % eura. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 20. 05. 2005.

34. Taktiež má súd za nesporné, že veriteľ podaním z 14. 01. 2019 označeným ako Výpoveď zmluvy oznámil žalovanej, že vypovedáva zmluvu, na základe ktorej jej banka poskytla povolené prečerpanie, resp. kontokorentný úver k účtu č. AK98 0900 0000 0002 3179 5744, a to s účinnosťou ku dňu uplynutia výpovednej doby s tým, že od uvedeného dňa už nebude ďalej poskytovať povolené prečerpanie, resp. kontokorentný úver. Uviedol, že výpovedná doba je 2 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Banka zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, resp. kontokorentného úveru. Pohľadávka banky ku dňu vyhotovenia výpovede predstavuje sumu 439,50 eura. Následne veriteľ odstúpil aj od zmluvy o bežnom účte, a podaním z 25. 01. 2020, v ktorom zároveň žalovanú vyzval, aby uhradila pohľadávku banky vo výške 980,37 eura v lehote do 7 dní od doručenia oznámenia. Veriteľ podaním z 10. 09. 2020 označeným ako Výzva veriteľ oznámil žalovanej, že je v omeškaní s plnením pohľadávky vo výške 1 002,39 eura. V nadväznosti na uvedené skutočnosti banka pristúpila k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE dňa 14. 12. 2020, na základe ktorej postúpila pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, o čom žalovanú informovala doručením Oznámenia o postúpení pohľadávky z 22. 12. 2020. Žalobca sa pokúsil o vyriešenie sporu mimosúdne, keď žalovanej doručoval Pokus o zmier z 21. 05. 2021 a žalovanú vyzval, aby uhradila dlžnú pohľadávku v celkovej výške 1 194,61 eura najneskôr do 31. 05. 2021, avšak neúspešne.

35. Z uvedeného je potrebné vyvodiť záver, že v konaní nebolo sporné, že veriteľ poskytol žalovanej úver formou povoleného prečerpania na bežnom účte (kontokorentný úver) a ani to, že žalovaná si svoje povinnosti nesplnila, pretože sa s úhradou povoleného prečerpania, teda kontokorentného úveru dostala do omeškania. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že veriteľ (postupca) vyhotovoval listiny, ktorými žalovanú upozorňoval na omeškanie, ako ju aj vyzýval na úhradu dlžného úveru, následkom čoho bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti kontokorentného úveru, ako aj ukončenie zmluvy výpoveďou zo strany právneho predchodcu žalobcu. Žalobca preukázal, že listiny - výpoveď a odstúpenie od zmluvy sa mali možnosť do dispozičnej sféry žalovanej, keďže súdu predložil elektronické podacie hárky a fotokópie obálok, ktoré sa vrátili ako nedoručené z dôvodu, že si ich adresát neprevzal v odbernej lehote, ktoré nepochybne preukazujú, že právny predchodca žalobcu, ako aj žalobca, doručovali všetky potrebné listiny žalovanej. Na uvedených listinách síce nie je v poznámke uvedený bližší obsah doručovanej zásielky, avšak vychádzajúc z dátumov vyhotovenia na jednotlivých listinách a dátumov odoslania je podľa súdu časová súvislosť, ktorá osvedčuje, že obsahom obálok boli práve tieto listiny.

36. Vzhľadom k tomu, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením poskytnutého úveru, veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého dlhu k 25. 01. 2020, pričom žalobca preukázal, že veriteľ upozornil žalovanú na využitie tohto práva, a to v podaní označenom ako Výpoveď zmluvy z 14. 01. 2019, v ktorej oznámila aj mimoriadnu splatnosť úveru a toto podanie sa malo možnosť dostať do dispozičnej sféry žalovanej.

37. Žalobca preukázal, že Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1094/2020/CE uzavretou 14. 12. 2020 medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v spojení s jej prílohou a oznámením z 22. 12. 2020 banka postúpila pohľadávku proti žalovanej z predmetnej zmluvy na žalobcu, ktorý nie je bankou, a to v celkovej výške 1 013,34 eura, pričom dlžná istina predstavovala 479,10 eura s príslušenstvom. O postúpení pohľadávky banka vyhotovila oznámenie pre žalovanú, ktoré jej doručovala banka a rovnako jej bolo doručované aj súdom spolu s doručovaním žaloby. Je teda nesporné, že pohľadávka veriteľa proti žalovanej bola na žalobcu postúpená podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka až po konečnej splatnosti úveru, ktorá bola v zmluve dohodnutá na 20. 05. 2005, pričom každý rok dochádzalo k jej prolongácii vždy o rok, a preto bola pohľadávka v čase jej postúpenia splatná v celom rozsahu. Bolo preukázané, že žalovaná bola o postúpení pohľadávky oboznámená podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to najneskôr s doručením žaloby. Podaním z 14. 01. 2019, 25. 01. 2020 a 10. 09. 2020 a priloženými dokladmi o odoslaní a fotokópiami obálok bolo preukázané, že veriteľ žalovanú písomne vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách a uvedené podania mali možnosť sa dostať do sféry jej dispozície, pričom z uvedených podaní navyše bolo preukázané, že žalovaná bola v tom čase v omeškaní s čo i len časťou záväzku, pretože si svoje povinnosti riadne neplnila. Z uvedeného dôvodu bolo preukázané, že pohľadávka bola na žalobcu platne postúpená a žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, čo je súd povinný skúmať ex officio aj bez námietky žalovanej.

38. Súd považuje za potrebné uviesť, že právny predchodca žalobcu postupoval žalobcovi celú svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške 1 013,34 eura, avšak v predmetnom konaní si uplatnil len dlžnú istinu vo výške 479,10 eura s úrokom z omeškania. Po preskúmaní zmluvy o kontokorentnom úvere z 21. 05. 2004 dospel súd k záveru, že predmetnou zmluvou sa žalovaná zaviazala splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve a ďalšie poplatky podľa Sadzovníka (čl. II. bod 4 zmluvy), ako aj poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne, ako aj úrok vo výške 10,85 % ročne a úrok z omeškania vo výške 26,40 % a úrok z prečerpania vo výške 26,40 %, ktoré si však žalobca žalobou neuplatnil, preto sa nimi ani súd pri skúmaní dôvodnosti podanej žaloby ani nezaoberal.

39. Skutočnosť, že žalovaná si svoje povinnosti zo Zmluvy o kontokorentnom úvere neplnila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania, bolo v konaní preukázané a navyše toto ani nebolo sporné, keďže žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadřila, na svoju obranu nepredložila a ani nenavrholo žiadne dôkazy a v konaní zostala pasívna. Žalovaná nerozporovala existenciu nároku žalobcu ani výšku žalobou uplatneného nároku, čo primälo súd k záveru, že nárok žalobcu z pohľadávky, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení s právnym predchodcom je teda daný a uvedenému nasvedčuje aj vykonané dokazovanie. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, že žalobe žalobcu v časti o zaplatenie dlžnej istiny vyhovel.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Vzhľadom k tomu, že žalovaná je nesporné v omeškaní s plnením svojho dlhu, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania tak, ako si ho v žalobe uplatnil, teda vo výške 8 % ročne zo sumy dlžnej istiny, teda zo sumy 479,10 eura od 15. 12. 2020, od kedy žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej, hoci táto bola v omeškaní s plnením dlhu skôr. Súd s poukazom na uvedené priznal žalobcovi úrok z omeškania od vtedy, ako si ho sám uplatnil. Záverom súd dodáva, že žalovaná výšku dlžnej pohľadávky ani výšku úroku z omeškania nenamietala, pričom veriteľ má nárok na zaplatenie úroku z omeškania, pokiaľ si strany nedohodli niečo iné, preto má súd za to, že žaloba je dôvodná aj v uvedenej časti.

42. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 479,10 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy

479,10 eura od 15. 12. 2020, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže nezistil existenciu dôvodu na určenie dlhšej lehoty na plnenie, ako to ustanovuje § 232 ods. 3 CSP.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca, ktorý bol konaný v celom rozsahu úspešný, má voči procesne neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

47. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti rozsudku, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.